

Boekverslag Scholieren.com

De hel door Boudewijn Büch

Kim

SAMENVATTING:

Het boek gaat over de Gymnasiumtijd van Winkler Brockhaus. Deze speelt zich af in de tweede helft van de 50-er jaren in een tijd dat er in de scholen nog zeer strenge regels van gezag golden. Winklers oudere broer Laroux had hem al gewaarschuwd: De school was een hel. Dat werd het inderdaad. Als je het boek leest voel je jezelf opwinden dat mensen zo kunnen zijn. De leraren konden uitgaan van een gezagspositie. Maar het blijken echte serpentes. Ze zijn constant bezig met het pesten van leerlingen. Vele regels gelden er: sommige vastgelegd in het reglement, andere zijn ongeschreven wetten. Je hoort ze te kennen, op overtreding staat straf, zelfs vanaf de eerste dag van je komst op school. De straffen zijn buitensporig: een heel boek overschrijven, lijfstraffen, tot een soort marteling in het gymnastieklokaal.

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda

scholieren
.com

Als Winkler door de leraar Duits (Hundertwasser) en Wiskunde (Latjes) op zijn Joodse afkomst wordt gepakt schrijft deze een brief aan zijn vader. Zijn ouders zijn gescheiden door zijn vaders oorlogstrauma. In het verleden is familie zelfs van naam veranderd (Mantua Brockhaus) en ook katholiek geworden om maar van het Joodse verleden af te komen. Maar de pijn bleef en ook het trauma.

Vader Winkler krijgt de rector klein: zijn ze vergeten wat er 15 jaar geleden is gebeurd? Moet dit openbaar worden? Latjes en Hundertwasser moeten de school verlaten. De schoolinspectie eist ook een film over de geschiedenis van de Jodenvervolging tijdens de oorlog. Die maakt indruk. Sommige leerlingen worden er zelfs misselijk van.

Even is Winkler een geziene medescholier: hij durfde toch maar tegen deze leraren in te gaan. Maar langzamerhand slaat dit in zijn nadeel: men is jaloers op al die aandacht - sommige vinden dat ze zelf aandacht te kort komen.

Als Winkler eindelijk een streek uithaalt (een traangasbommetje in de klas) staan ze grijzend klaar om hem van school te sturen.

Winkler krijgt een baantje als meteropnemer van gas en licht. Hij leert snel het verschil tussen de spuitjeslucht in de arbeidershuizen en de frisse lucht van gewreven marmer in de villa's. Via avondopleidingen maakt hij zijn gymnasium af en ook een studie Nederlands. Hij wordt een geziene gast op TV. Oud-leerlingen en oud-leraren beroemen zich er nu op dat ze hem hebben gekend. De schoolreünie zorgt voor een heerconfrontatie van Winkler met zijn schoolverleden. De gemene gymleraar Staal is inmiddels oud en ziek. Hij geeft toe vroeger als Jappenkampslachtoffer jaloers te zijn geweest op de erkenning als slachtoffers van de Europese Joden. Later ontmoet Winkler ook Latjes, inmiddels aan de drank. Hij hoort dan van de gevolgen van de oorlogsherinneringen van Hundertwasser en Latjes. Deze blijken hun eigen trauma's te hebben gehad en zich te hebben gewroken op de leerlingen. Na hun verwijdering van de school zijn ze niet meer aan de bak gekomen als leraar.

Het boek laat zien dat de oorlog na 15 jaar nog steeds zijn slachtoffers maakt. Door hun trauma's zijn het mislukte mensen. De aandacht voor de Joden als slachtoffer werkt averechts en zorgt voor een nieuw antisemitisme. Daarbij komt de dreiging van de koude oorlog. Rusland heeft net (1956) Hongarije een lesje geleerd. Men is tegen het communisme, maar men bewondert Ruslands gezag.

Eigenlijk spelen de leraren dit na in hun klas. En de Duitsers waren in de oorlog ook minder fout geweest omdat ze ook tegen de Russen vochten. Het boek eindigt met de constatering dat ook haat eindigt in de loop van tijd - anders is men net zo als degene die men haatte.

PERSOONLIJKE BEOORDELING:

Ik vond het een heel spannend boek, het is best herkenbaar de tirannie van de leraren op Huygenwaard (geintje)

Ik vond het ook best een ontroerend boek i.v.m de hereniging van die vreselijke leraren en Winkler die leraren vallen dan opeens heel erg mee .

Het was totaal geen moeilijk boek je "vliegt" er doorheen .

Opmerkingen: gewoon wat me opviel

1. Ook enkele aardige mensen blijken anders te zijn geweest of anders te zijn geworden: de vriendelijke dames Lepelaar blijken tijdens de oorlog NSB-ers te zijn geweest; de leraar Nederlands wordt later lid van een rechtse partij die tegen buitenlanders is.

2. Evenals in de 'Kleine blonde dood' heet de vader van Winkler (= Boudewijn Büch) Rainer. In dat boek is Mantua de achternaam van Boudewijns Büch's moeder. De naam Brockhaus verwijst naar Büch's geliefde aardrijkskundige encyclopedie (zie zijn eilandenboeken). Verder komt Winkler natuurlijk van de 'Winkler Prins' encyclopedie. Zijn oudere broer Laroux is genoemd naar "De Grote Larousse", een andere bekende encyclopedie.

Dit boekje is heel direct geschreven en heel boeiend. Zoals boven vermeld heeft het ook een duidelijke boodschap. Begrip maakt de zonden niet minder, maar kan wel helpen de wonden te helen.